

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	<i>IV K 342/19</i>	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1.USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	P. K.	W dniu 1 czerwca 2019 roku w miejscowości B. woj. (...) po uderzeniu S. K. krzesłem oraz po przewróceniu w ten sposób pokrzywdzonego, zadawał mu ciosy pięścią w okolice głowy, a następnie ugodził go nożem w plecy w okolice	

		kręgosłupa w odcinku lędźwiowym, w wyniku czego spowodował u pokrzywdzonego obrażenia ciała w postaci płytkiej rany głowy w okolicy czołowo-ciemieniowej prawej, podbiegnięć krwawych i otarć naskórka w okolicy twarzy, głowy, kończyn górnych oraz rany o charakterze ciętej lub powierzchniowej kłutej w okolicy lędźwiowej, które to obrażenia nie spowodowały naruszenia czynności narządu ciała lub rozstroju zdrowia na okres powyżej dni siedmiu.	
Przy każdym czynnie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1. P. K. ma 41 lat. Jest bezdzietnym kawalerem. Z zawodu jest blacharzem samochodowym. Utrzymuje się ze sporadycznie podejmowanych prac dorywczych oraz gospodarstwa rolnego o powierzchni 2 ha, którego jest właścicielem. Jest osobą uzależnioną od alkoholu. Posiada pozytywną opinię w lokalnym środowisku. Był pięciokrotnie karany sądownie, w tym na kary pozbawienia wolności, za występki polegające na prowadzeniu pojazdów w stanie nietrzeźwości, a także przeciwko zdrowiu,	- dane osobopoznawcze - wywiad środowiskowy - dane o karalności - odpisy wyroków	k. 217 k. 194 k. 348-349 k. 244, 250, 252, 254, 256	

wolności oraz rodzinie i opiece.			
<p>2. P. K. zamieszkuje wraz z 79-letnią matką Z. K. w msc. B. (...) w parterowym domu. W bliskim sąsiedztwie mieszka J. K., żona zmarłego w 2015 r. R. K., będącego bratem P. K., wraz z synem S. K. S. K. pozostaje w konflikcie z P. K., od kiedy P. K. w 2004 r. znęcał się psychicznie nad nim oraz jego bratem, a także psychicznie i fizycznie znęcał się nad R. K., za co został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w L. z dnia 21 marca 2005 r. w sprawie XVI K 38/05. P. K. miał z kolei pretensje do S. K. o to, że w 2017 r. zabrał z jego gospodarstwa maszyny rolnicze należące niegdyś do R. K.. Na tym tle kilkakrotnie doszło pomiędzy S. K. i jego stryjem do scysji, także z użyciem przemocy fizycznej.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnienia P. K. - zeznania S. K. - zeznania J. K. - wywiad środowiskowy - odpis wyroku 	<ul style="list-style-type: none"> k. 47-48, 334v k. 115v, 335v k. 337v k. 194v k. 254 	
<p>3. W dniu 1 czerwca 2019 r. po godzinie 23:00 S. K. zauważył w domu Z. K. włączone światło. Zaniepokojony tym faktem, udał się do babki. Po wejściu z sieni do kuchni zastał w niej śpiącą Z. K., po czym przeszedł do pokoju mieszczącego się za kuchnią, w którym spał znajdujący się pod wpływem alkoholu P. K..</p>	<ul style="list-style-type: none"> - zeznania S. K. 	<ul style="list-style-type: none"> k. 3, 335, 336 	

<p>4. S. K. obudził P. K. i zażądał, aby zgasił światło. P. K. w wulgarnych słowach nakazał S. K. opuszczenie domu. Gdy S. K. odrzekł, że tego nie zrobi, P. K. wstał z łóżka, chwycił za stojące w pobliżu drewniane krzesło i uderzył nim S. K.. Wymieniony przewrócił się, po czym P. K. zadał mu kilka ciosów pięścią w głowę. W wyniku tych uderzeń S. K. doznał płytkiej rany głowy w okolicy czołowo-ciemieniowej prawej, podbiegnięć krwawych i otarć naskórka w okolicy twarzy, głowy oraz kończyn górnych.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - częściowe wyjaśnienia P. K. - zeznania S. K. - opinia biegłego z zakresu medycyny sądowej - protokoły oględzin 	<p>k. 47, 333v k. 3, 335 k. 192-193 k. 27-28, 126-132</p>	
<p>5. P. K. odepchnął stryja, wstał z podłogi i przeszedł do kuchni, kierując się następnie w stronę drzwi wejściowych. P. K. wszedł za nim do kuchni, podszedł do kredensu i chwycił za leżący tam nóż o długości ostrza wynoszącej 10 cm. Podbiegł następnie do wychodzącego z domu S. K. i wypowiadając słowa „zap... cię gnoju” ugodził go nożem w plecy, powodując ranę o charakterze ciętym lub powierzchownym kłutym w okolicy lędźwiowej.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - częściowe wyjaśnienia P. K. - częściowe zeznania S. K. - opinie biegłych z zakresu medycyny sądowej - protokoły oględzin 	<p>k. 47, 247 k. 3, 116, 335, 335v k. 78, 192-193, 372-372v k. 12-14, 198-199</p>	
<p>6. S. K. wyszedł na zewnątrz domu, natomiast P. K. pozostał w środku. Zamknął drzwi na klucz, zgasił światło i położył</p>	<ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnienia P. K. - zeznania S. K. - zeznania J. K. 	<p>k. 333v k. 3, 116, k. 337</p>	

<p>się spać. S. K. po wyjściu na ulicę napotkał swego kolegę M. S., który podwiózł go do domu. Po powrocie S. K. udał się na spoczynek. Następnego dnia rano, tj. 2 czerwca 2019 r., z powodu bólu i krwawienia poprosił matkę o wezwanie pomocy medycznej. Po przewiezieniu kartką pogotowia ratunkowego do Szpitala w L. na ranę założono opatrunek i zwolniono go do domu.</p>	- zeznania M. S.	k. 24v, k. 6-9v, 13-15, 114-120	
<p>7. P. K. podczas inkryminowanego zdarzenia miał zachowaną zdolność rozpoznania znaczenia swoich czynów i pokierowania swoim postępowaniem.</p>	- opinia sądowo-psychiatryczna	k. 184-191	
<p>Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	P. K.	Czyn z punktu 1.1.1.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>1. S. K. po wejściu do pokoju, w którym spał P. K., zastosował wobec niego przemoc fizyczną w postaci szarpania i</p>	wyjaśnienia P. K.	k. 333v, 47	

duszenia, a nadto żądał od niego wydania pieniędzy.			
2. W trakcie zdarzenia P. K. nie ugodził S. K. nożem, natomiast rana na plecach, jakiej wymieniony doznał, została spowodowana przez śrubę wystającą z krzesła, którym P. K. go uderzył.	wyjaśnienia P. K.	k. 333v, 334	
1. Ocena DOWODÓW			
1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
Pkt 1.1.1. - fakty nr 2, 4, 5, 6	częściowe wyjaśnienia P. K. (k. 47-48, 70v, 247, 333-334v, 371v, 373)	Wyjaśnienia oskarżonego, w których opisywał przebieg wydarzeń rozgrywających się w dniu 1 czerwca 2019 r. oraz relacje łączące go z S. K., z wyjątkiem okoliczności omówionych w pkt 2.1., zasługują na wiarę, gdyż korelują z ustaleniami faktycznymi poczynionymi na podstawie innych dowodów, w szczególności z zeznaniami pokrzywdzonego.	
Pkt 1.1.1. - fakty nr 2, 3, 4, 5 i 6	zeznania S. K. (k. 3, 115v-166, 335-336v)	Zeznania świadka, w których opisywał przebieg zdarzenia w dniu 1 czerwca 2019 r. oraz relacje łączące go z P. K. są wyczerpujące i konsekwentne. Depozycje pokrzywdzonego korelują	

		nadto z zeznaniami J. K. oraz M. S..	
Pkt 1.1.1. - fakty nr 2 i 6	zeznania J. K. (k. 337-337v)	Zeznania świadka są spójne i rzeczowe, a nadto korelują z zeznaniami S. K..	
Pkt 1.1.1. - fakt nr 6	zeznania M. S. (k. 24v, 338-338v)	Zeznania świadka są spójne, rzeczowe i konsekwentne, a nadto korelują z zeznaniami S. K..	
Pkt 1.1.1. - fakt nr 5	opinia biegłego lek. K. W.-go (k. 78, 372-372v)	W pisemnej opinii sporządzonej w dn. 03.06.2019 r., uzupełnionej ustnie na rozprawie w dn. 18.12.2019 r., biegły w oparciu o dokumentację medyczną i protokoły oględzin zgromadzone w aktach sprawy opisał obrażenia ciała doznane przez pokrzywdzonego oraz wypowiedział się co do mechanizmu powstania rany umiejscowionej na plecach na odcinku lędźwiowym. Opinię obdarzono wiarą, gdyż została sporządzona przez osobę do tego uprawnioną, a jej konkluzja została należycie umotywowana.	
Pkt 1.1.1. - fakt nr 4 i 5	opinia biegłego lek. med. T. I. (k. 192-193)	W pisemnej opinii sporządzonej w dn. 16.08.2019 r. biegły w oparciu o dokumentację medyczną i protokoły oględzin zgromadzone w aktach sprawy opisał obrażenia ciała pokrzywdzonego oraz wypowiedział się co do mechanizmu ich	

		powstania, w tym także obrażeń w obrębie kończyn górnych oraz głowy. Opinię obdarzono wiarą, gdyż została sporządzona przez osobę do tego uprawnioną, a jej konkluzja została należycie umotywowana, a nadto koreluje z wnioskami sformułowanymi przez biegłego lek. K. W..	
Pkt 1.1.1. - fakt nr 7	opinia biegłych psychiatrów M. B. i M. M. oraz psychologa P. P. (k. 184-191)	W pisemnej opinii sporządzonej w dn. 26.06.2019 r. na podstawie dokumentacji medycznej zgromadzonej w aktach sprawy oraz badania ambulatoryjnego oskarżonego biegli wypowiedzieli się co do jego poczytalności w czasie inkryminowanego zdarzenia oraz jego aktualnej zdolności do udziału w postępowaniu.	
Pkt 1.1.1. - fakty nr 1, 4 i 5	protokoły oględzin (k. 12-14, 27-28, 126-132, 198-199) dane osobopozna-wcze (k. 217) wywiad środowiskowy (k. 199) dane o karalności (k. 348-349) odpisy wyroków (k. 244, 250, 252, 254, 256)	Treść wymienionych dowodów z dokumentów nie była kwestionowana przez strony, z tego też względu należało obdarzyć je wiarą.	
1.2. <i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów</i>			

<i>(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
Pkt 1.2.1. Fakt nr 1	częściowe wyjaśnienia P. K. (k. 47, 333v)	Wyjaśnienia oskarżonego w tej części, w której utrzymywał, że w dniu 1 czerwca 2019 r. S. K. zaatakował go jako pierwszy ściągając z niego koldrę i żądając wydania pieniędzy, a następnie szarpał go oraz dusił, nie zostały obdarzone wiarą. Są one sprzeczne z konsekwentnymi zeznaniami pokrzywdzonego, który kategorycznie zaprzeczał, aby użył wówczas przemocy fizycznej przeciwko oskarżonemu i domagał się od niego gotówki. Z tego też względu należało uznać je za wyraz linii obrony przyjętej przez oskarżonego, która miała na celu umniejszenie stopnia ciężącej na nim winy.	
Pkt 1.2.1. Fakt nr 2	częściowe wyjaśnienia P. K. (k. 333v, 334)	Wyjaśnienia oskarżonego w tej części, w której podawał, że nie ugodził pokrzywdzonego nożem, również nie zasługują na wiarę. Depozycje te są po pierwsze sprzeczne z wyjaśnieniami złożonymi przez oskarżonego w początkowej fazie śledztwa, kiedy to przyznał	

		<p>się do użycia noża i opisał okoliczności, w jakich ugodził nim bratanka (k. 47). Podczas okazania zdjęć noży zabezpieczonych podczas oględzin miejsca zdarzenia wskazał ten, którym się wówczas posłużył (k. 70v). Po drugie funkcjonariusze Policji przeprowadzający ww. czynność okazania kategorycznie stwierdzili (k. 371-371v), iż treść protokołu odpowiada faktycznemu przebiegowi czynności okazania, co zadaje kłam twierdzeniom oskarżonego, że nie brał udziału w tego rodzaju czynności procesowej. Po trzecie zaś biegły lek. Krzysztof Wróblewski wykluczył, by rana na plecach pokrzywdzonego mogła powstać w wyniku ugodzenia gwoździem (a zatem również śrubą), która według oskarżonego miała wystawać z krzesła, którym uderzył pokrzywdzonego (k. 372v). Wyjaśnienia te należy uznać za nieudolne uzupełnienie prezentowanej przez oskarżonego linii obrony, gdyż ww. okoliczności ujawnił dopiero na pierwszym terminie rozprawy.</p>	
Pkt 1.1.1.	zeznania D. K. (k. 339)	Zeznania świadka są nieistotne, gdyż świadek nie posiadał żadnej szczegółowej wiedzy o wydarzeniach będących przedmiotem procesu.	

Pkt 1.1.1.	zeznania R. R. (k. 371)	Zeznania świadka nie miały bezpośredniego znaczenia dla ustalenia faktów, gdyż dotyczyły przeprowadzonej w toku śledztwa czynności okazania zdjęć noży oskarżonemu.	
Pkt 1.1.1.	zeznania P. R. (k. 371v)	Zeznania świadka nie miały bezpośredniego znaczenia dla ustalenia faktów, gdyż dotyczyły przeprowadzonej w toku śledztwa czynności okazania zdjęć noży oskarżonemu.	
		Dowody w postaci protokołów i dokumentów ujawnione w trybie art. 405 § 2 kpk i nie będące podstawą ustaleń faktycznych nie były istotne dla wyrokowania.	
1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	1.4. Podstawa prawna skazania albo	czyn z punktu I wyroku	P. K.

	warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Poczynione ustalenia faktyczne nie pozostawiają wątpliwości, że P. K. dopuścił się w dniu 1 czerwca 2019 r. pobicia S. K. przy pomocy pięści oraz drewnianego krzesła, a następnie ugodził go nożem o długości ostrza wynoszącej ok. 10 cm w dolną część pleców, zadając mu w ten sposób ranę ciętą albo kłutą o powierzchniowym charakterze, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia na okres nie przekraczający 7 dni. Przeprowadzone w toku procesu dowody nie wskazują na to, by wyżej opisane zachowanie wyczerpało znamiona podmiotowe zbrodni zabójstwa w fazie stadialnej usiłowania w zamiarze bezpośrednim, o co wnosił oskarżyciel publiczny w skardze. Okoliczności faktyczne towarzyszące zastosowaniu przemocy fizycznej przez oskarżonego w żadnej mierze nie dowodzą bowiem tego, by P. K. kilkakrotnie uderzając S. K. pięścią oraz krzesłem po głowie i ciele, a następnie			

raniąc go nożem, nie tylko dążył do pozbawienia go życia, ale by co najmniej przewidywał możliwość wywołania takiego skutku i na to się godził. Świadczą o tym następujące okoliczności.

1. Brak jakichkolwiek miarodajnych dowodów na to, by w okresie bezpośrednio poprzedzającym wydarzenia rozgrywające się w dniu 1 czerwca 2019 r. oskarżony nosił się z zamiarem pozbawienia życia pokrzywdzonego bądź by przynajmniej dopuszczał taką możliwość. Sąd miał przy tym na uwadze, że 15 lat wcześniej oskarżony znęcając się psychicznie nad małoletnim wówczas S. K. m.in. kierował do niego groźby pozbawienia życia, za co został prawomocnie skazany (k. 254). Fakt ten po upływie tak długiego okresu czasu, kiedy to pokrzywdzony stał się dorosłym, samodzielny mężczyzną, przy braku innych miarodajnych dowodów, nie daje sam w sobie żadnych podstaw do stwierdzenia, iż oskarżony w dalszym ciągu dopuszczał możliwość zabicia bratanka. Bezspornym jest, że obaj wymienieni po śmierci R. K., tj. brata i ojca odpowiednio oskarżonego i pokrzywdzonego, toczyli spór o pozostawione przez niego maszyny i narzędzia

rolnicze. Na tym tle dochodziło pomiędzy nimi do aktów agresji, lecz w żadnej mierze opisywane przez obie strony konfliktu wydarzenia o takim charakterze, a w szczególności scysja mająca miejsce w kwietniu 2019 r., o której podawał pokrzywdzony (k. 115v), nie świadczą o tym, by niosły one ze sobą zagrożenie dla życia S. K.. W trakcie ww. starć obaj wymienieni stosowali wobec siebie przemoc werbalną i fizyczną, jednakże w żadnym z tych przypadków P. K. nie groził pokrzywdzonemu śmiercią, ani nie podejmował żadnego zachowania mogącego świadczyć o tym, że nosił się z takim zamiarem. Depozycje złożone przez S. K. w tym przedmiocie na rozprawie (k. 335v) są dalece nieprecyzyjne i ogólnikowe, uznać je zatem należy za odnoszące się do wydarzeń z przeszłości, kiedy to pokrzywdzony był jeszcze osobą małoletnią. W późniejszym czasie, a w szczególności w 2019 r., kiedy to posiadał przewagę wzrostu i wagi nad oskarżonym, nie czuł przed nim lęku. W przeciwnym razie nie udał by się do domu oskarżonego późną porą, bez powiadamiania nikogo, a następnie nie wdawał by się z nim w awanturę z powodu niezgaszonego

światła. Okoliczności te jednoznacznie wskazują, że S. K. nie brał pod uwagę tego, że może stać mu się jakkolwiek krzywda, gdyż dotychczasowe zachowanie oskarżonego nie zagrażało jego życiu i zdrowiu.

2. Wypowiedziane przez P. K. słowa „zap... cię gnoju” w chwili ugodzenia nożem pokrzywdzonego również nie stanowią okoliczności wystarczającej do przypisania oskarżonemu zamiaru dokonania zabójstwa. Podkreślić należy, że to S. K. był w początkowej fazie zdarzenia osobą naruszającą spokój oskarżonego.

Pokrzywdzony wtargnął bowiem do jego pokoju i wyrwał go ze snu, żądając zgaszenia światła. W tej sytuacji P. K., znajdując się nadto w tym czasie pod wpływem alkoholu, miał podstawy do tego, by rozgniewać się na bratanka. Zwrócić należy jednak uwagę na to, że jego pierwszą reakcją nie było zaatakowanie pokrzywdzonego, lecz wydanie polecenia, by opuścił dom. Wybuch agresji u oskarżonego nastąpił dopiero wówczas, gdy S. K. nie posłuchał go i wprost odmówił wyjścia na zewnątrz. W tej sytuacji oskarżony powziął zamiar zmuszenia go do tego przy użyciu stojącego w jego zasięgu krzesła. Zważyć

bowiem należy, że S. K. jest od niego wyższy i masywniejszy. Bez wątplenia zaskoczenie, jakim było dla pokrzywdzonego uderzenie ww. meblem z siłą, która spowodowała jego zniszczenie, pozwoliło oskarżonemu zyskać przewagę w wyniku przewrócenia S. K. na podłogę, dzięki czemu bez przeszkód uderzył go kilkukrotnie pięścią w głowę. Na tym etapie zdarzenia oskarżony, naruszając nietykalność cielesną pokrzywdzonego i zadając mu ból, chciał wyłącznie, by S. K. pozostawił go w spokoju. Oskarżony nie zmienił tego zamiaru na dalszym etapie zdarzenia, gdy pokrzywdzony odepchnął go, wstał i wyszedł z pokoju do kuchni kierując się ku drzwiom wejściowym. Zauważyć należy, że nie było to paniczna ucieczka, gdyż w tym samym czasie podążający za nim oskarżony przebył dłuższy dystans. P. K. widząc bowiem, że pokrzywdzony ponownie zyskał nad nim przewagę fizyczną i niespiesznie podąża ku wyjściu, postanowił uzbroić się w nóż i w tym celu przeszedł przez całą kuchnię do kredensu stojącego przy przeciwległej od drzwi ścianie. W ocenie Sądu oskarżony chwycił jeden ze znajdujących się tam noży wyłącznie w celu wywarcia

na pokrzywdzonym presji psychicznej, gdyby jednak nie zamierzał opuścić domu, a także, by zadać mu cierpienie na tyle duże, by w przyszłości nie podejmował tego rodzaju zachowań i nie naruszał jego spokoju. Z tego też powodu podbiegł do niego i ugodził go nożem wypowiadając do niego wyżej cyt. słowa po to, aby wzmóc w pokrzywdzonym strach.

3. O tym, iż P. K. zadając cios nożem pokrzywdzonemu nie dopuszczał możliwości pozbawienia go życia świadczy również nieznaczna siła pchnięcia, która sprawiła, że powstałe obrażenia nie były poważne i nie wymagały nawet zaopatrzenia chirurgicznego. Z tej też przyczyny nie było możliwe ustalenie, czy oskarżony zadał pchnięcie ostrzem noża penetrujące w głąb ciała, czy też ciął wzdłuż płaszczyzny pleców. Jednakże w każdym z ww. wariantów zadane obrażenia były powierzchowne. Rana miała wymiary 2×0,3 cm. Nie mniej istotny jest również obszar ciała, w który pokrzywdzony został ugodzony, w okolicy odcinka lędźwiowego kręgosłupa, w którym w powszechnej świadomości nie znajdują się narządy istotne dla podtrzymania funkcji życiowych organizmu. Okoliczności

te świadczą o tym, że oskarżony nie miał zamiaru wyrządzenia S. K. krzywdy nie tylko zagrażającej jego życiu, lecz również powodującej ciężki uszczerbek na jego zdrowiu. W przeciwnym bowiem razie, gdyby oskarżony nosił się z takim zamiarem, miał przecież możliwość wyprowadzenia ciosu o wiele silniejszego i skierowanego w newralgiczne partie ciała, np. w głowę bądź w okolice serca. Co również istotne oskarżony nie ponawiał ataku i nie podjął pościgu za pokrzywdzonym po opuszczeniu przez niego pomieszczenia kuchni i całego domu, choć nie stało ku temu na przeszkodzie. Świadczy to niezbicie o tym, że zamiarem oskarżonego było zmuszenie S. K. do wyjścia na zewnątrz, a nie pozbawienie go życia.

W tym stanie rzeczy brak jest podstaw by uznać, że oskarżony dopuścił się usiłowania zbrodni zabójstwa z art. 148 § 1 kk nie tylko z zamiarem bezpośrednim, lecz również ewentualnym.

Postępowanie dowodowe wykazało zarazem, że P. K. uderzając pokrzywdzonego krzesłem, a następnie bijąc go pięścią po głowie i ostatecznie raniąc nożem zmierzał do zadania mu bólu w wyniku spowodowania lekkiego

<p>uszczerbku na zdrowiu. Oskarżony podejmując przypisane mu zachowanie ostatecznie spowodował u pokrzywdzonego naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia trwający nie dłużej niż 7 dni. Tym samym oskarżony wyczerpał wszelkie znamiona podmiotowe i przedmiotowe występku z art. 157 § 2 kk w zamiarze bezpośrednim.</p>			
#	1.5. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	1.6. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	1.7. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
<p>1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i</p>			

<i>środki związane z poddaniem sprawcy próbie</i>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
<p>P. K.</p> <p>P. K.</p>	<p>pkt I</p> <p>pkt III</p>	<p>czyn z pkt I wyroku</p> <p>czyn z pkt I wyroku</p>	<p>Kara roku pozbawienia wolności</p> <p>Okoliczności obciążające:</p> <ul style="list-style-type: none"> - zastosowanie różnorodnych form przemocy fizycznej o wzrastającym stopniu nasilenia, począwszy od uderzenia pięścią, poprzez uderzenie drewnianym krzesłem, aż po ugodzenie nożem, co wskazuje na determinację w działaniu oskarżonego, zwiększającą stopień zawinienia, - zaatakowanie osoby blisko z nim spokrewnionej, co wskazuje na brak poszanowania oskarżonego dla norm obyczajowych i prawnych, świadczący o daleko posuniętej demoralizacji, - działanie w stanie nietrzeźwości, - uprzednia karalność. <p>Okoliczności łagodzące:</p> <ul style="list-style-type: none"> - działanie oskarżonego w reakcji na zakłócenie spoczynku nocnego przez pokrzywdzonego, co umniejsza stopień jego winy.

			<p>Zadośćuczynienie za doznaną krzywdę w kwocie 10.000 zł zasądzone od oskarżonego na rzecz S. K. na podstawie art. 46 § 1 kk.</p> <p>Sąd przychylił się do co do zasady do wniosku oskarżyciela posiłkowego o zasądzenie na jego rzecz ww. środka kompensacyjnego (k. 362-364). Jednakże wskazaną przez ww. wysokość zadośćuczynienia (tj. 40.000 zł) uznać należy za zbyt wysoką.</p> <p>Nie ulega żadnej wątpliwości, iż w wyniku obrażeń ciała zadanych przez oskarżonego pokrzywdzony doznał cierpień natury fizycznej. Przejawiały się one bólem doznawanym w trakcie procesu leczenia. Z drugiej strony miarkować należy, że odczuwane przez pokrzywdzonego dolegliwości ustąpiły całkowicie po upływie miesiąca, a zatem po stosunkowo krótkim czasie. Z tego też względu zasadnym było zasądzenie na rzecz S. K. zadośćuczynienia w kwocie 10.000 zł.</p>
<p>1.1Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności

P. K.	pkt II		Zaliczenie w myśl art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary roku pozbawienia wolności okresu tymczasowego aresztowania od 02.06.2019 r. (godz. 21:30) do 23.12.2019 r. (k. 23)
1.6. inne zagadnienia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
<p>Obrońca oskarżonego w mowie końcowej wskazywał m.in. na rozważenie zasadności zastosowania instytucji obrony koniecznej z art. 25 § 1 kk. Poczynione ustalenia faktyczne nie dają ku temu żadnych podstaw. Zastosowanie kontratypu obrony koniecznej jest dopuszczalne wyłącznie w przypadku odparcia przez oskarżonego bezpośredniego, bezprawnego zamachu na jakiegokolwiek dobro chronione prawem. S. K.</p>			

po wejściu do pokoju oskarżonego i obudzeniu go, wbrew żądaniu P. K. odmówił opuszczenia tego pomieszczenia, czym wyczerpał znamiona występkę zakłócenia miru domowego z art. 193 kk. Odpierając ww. zamach oskarżony bez wątpienia zastosował sposób obrony niewspółmierny do niebezpieczeństwa. W odpowiedzi na naruszenie prawa do spokojnego odpoczynku we własnym domu zastosował bowiem przemoc fizyczną o intensywnym nasileniu, przekraczając tym samym granice obrony koniecznej w myśl art. 25 § 2 kk. W tej sytuacji w oparciu o wskazany przepis sąd może odstąpić od wymierzenia kary oskarżonemu bądź zastosować wobec niego nadzwyczajne złagodzenie kary. Zważając na daleko posuniętą niewspółmierność reakcji oskarżonego na zachowanie S. K., postawę prezentowaną przez oskarżonego wobec swego bratanka oraz uprzednią karalność P. K., stwierdzić należy brak podstaw do zastosowania wobec niego dobrodziejstwa wymienionych instytucji prawa karnego. Na koniec nadmienić również należy, że wkluczona była możliwość zastosowania art. 25 § 2a kk, gdyż zachowanie pokrzywdzonego nie

<p>polegało na wdarciu się do domu Z. K., bowiem nie był ono zamknięty.</p>	
<p>1.Koszty procesu</p>	
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>pkt IV pkt V pkt VI</p>	<p>Kwota 1.771,20 zł została zasądzona od oskarżonego na rzecz S. K. w oparciu o art. 627 oraz § 11 ust. 2 pkt 5 i ust. 7, § 15 ust. 1 i 3 oraz § 17 ust. 1 rozporządzenia MS z 22.10.2015 r. (Dz. U. z 2015 r., poz. 1800 z późn. zm.) tytułem częściowego zwrotu kosztów poniesionych przez niego w związku z ustanowieniem pełnomocnika z wyboru adw. M. J.. Sąd uznał przy tym za bezpodstawne zasądzenie całej kwoty wskazanej na przedłożonej przez pełnomocnika fakturze VAT (k. 376) w wysokości 6.150 zł brutto. Paragraf 15 ust. 3 ww. rozporządzenia daje bowiem możliwość miarkowania ww. kwoty m.in. w zależności od niezbędnego nakładu pracy adwokata, liczby stawiennictw w sądzie, wkładu adwokata w przyczynienie się do wyjaśnienia okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, czy też jej rodzaju i zawłości oraz obszerności materiału dowodowego. Biorąc ww. wytyczne pod uwagę uznać</p>

należy, że choć czyn zarzucony oskarżonemu miał najwyższy ciężar gatunkowy, to sama sprawa była nieskomplikowana, a jej rozstrzygnięcie wymagało przeprowadzenia nielicznych czynności dowodowych, udokumentowanych w zaledwie dwóch tomach akt. Wyraz temu dało zamknięcie przewodu sądowego i wyrokowanie po odbyciu dwóch terminów rozprawy. Z tego też względu za zasadne uznano przyznanie oskarżycielowi posiłkowemu kwoty odpowiadającej dwukrotności minimalnego wynagrodzenia (720 zł x 2) powiększonego o podatek VAT (331,20 zł).

Wynagrodzenie zasądzone od Skarbu Państwa na rzecz ustanowionego z urzędu obrońcy oskarżonego adw. T. H. w kwocie 1.254,60 zł na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 kpk, art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 roku Prawo o adwokaturze (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 615) oraz § 17 ust. 2 pkt 2 i 5, § 20 i § 4 ust. 1 i 3 rozporządzenia MS z 03.10.2016 r. (Dz. U. z 2016 r. poz. 1714).

Mając na uwadze sytuację oskarżonego, który nie posiada żadnego wartościowego majątku oraz dochodów uznano,

	<p>iż uiszczenie wydatków postępowania, jak też opłaty sądowej byłoby dla niego zbyt uciążliwe. Wobec powyższego na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolniono oskarżonego od kosztów sądowych, a wchodzącymi w ich skład wydatkami obciążono Skarb Państwa.</p>	
1.1Podpis		
SSO Andrzej Klimkowski SSO Maciej Kielasiński		